

ת"פ 2040/11/18 - מדינת ישראל נגד שני קבלו פולק, ליאור פולק

בית דין אזורי לעבודה בבאר-שבע - בשבתו באילת

ת"פ 2040-11-18

25 ספטמבר 2019

לפני: כב' סגן הנשיא השופט צבי פרנקל

מדינת ישראל

המאשימה:

נגד

1. שני קבלו פולק
2. ליאור פולק

הנאשמים:

גזר דין

1. ביום 21.03.2019 הרשעתי את הנאשמים על פי הודאתם בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום המתוקן לפיו העסיקו בביתם בעבודות ניקיון במשך שנתיים, פעמיים בחודש, עובד זר בעל אזרחות פיליפינית מבלי שהממונה או עובד משרד הפנים מטעמו התירו את העסקתו בכתב אצל הנאשמים. כמו כן הנאשמים העסיקו את העובד מבלי שהסדירו עבורו ביטוח רפואי.

2. הנאשמים הורשעו בביצוע 3 עבירות:

העסקה שלא כדין - עבירה על סעיף 2(א)(1) לחוק עובדים זרים.

העסקה ללא היתר - עבירה לפי סעיפים 2(א)(2) + 1(ג) לחוק עובדים זרים.

העסקה ללא ביטוח רפואי - עבירה לפי סעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים.

3. ב"כ המאשימה ביקש לגזור על כל אחד מהנאשמים קנס בסך של 22,000 ₪ בגין העסקה שלא כדין וסך של 9,000 ₪ בגין העסקה ללא ביטוח רפואי. ב"כ המאשימה טען שיש להסתפק בענישה זו לאור עברם הנקי של הנאשמים וכן מהסיבה שהעובד לא התגורר בביתם.

4. ב"כ הנאשמים ביקש להסתפק בקנס בשיעור של 10,000 ₪ לכל אחד בגין העסקה שלא כדין, וקנס בסך של 3,000 ₪ בגין העסקה ללא ביטוח רפואי.

עמוד 1

5. יש לגזור את העונש בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. על פי התיקון מתחם הענישה ייקבע על פי עיקרון ההלימות, כלומר יש לקבוע עונש כולל בגין העבירה שביצע הנאשם, תוך התייחסות לערך החברתי שנפגע מביצועה, ומידת הפגיעה שנגרמה ולמדיניות הענישה ולקחת בחשבון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

6. בית הדין הארצי התייחס לחומרת העבירה בה הורשעו הנאשמים וקבע בעפ"א 47/08 **יאיר שערים 2000 בע"מ נגד מדינת ישראל** בסעיף 19 לפסק הדין מיום 26.10.09: **"בית דין זה כבר הביע את דעתו באשר לחומרת העבירה של העסקת עובד זר בניגוד לדין. בפס"ד נפתלי קבע הנשיא אדלר באשר לחומרת עבירה של העסקת עובד זר ללא היתר כדין, כי "מדובר בעבירה חמורה, במיוחד כאשר העסקת עובדים זרים ללא היתר הופכת להיות בעיה חברתית ומוסרית. העסקת עובדים זרים, ללא היתר וללא הפיקוח של החוק ומשרד העבודה והרווחה המבטיח להם תנאי עבודה הוגנים, פוגעת גם בתנאי עבודתם של עובדים מקומיים רבים הצריכים להתחרות בשוק העבודה עם "עבודה זולה". אנו מצווים מכוח עקרונות הדמוקרטיה של מדינת ישראל ומורשת ישראל להעניק יחס הוגן לזר. לפיכך, אין להטיל קנס סמלי או נמוך על המעסיק פועלים זרים ללא היתר מבלי שקיימים נימוקים מיוחדים..."** [ע"פ 1001/01 מדינת ישראל - ניסים נפתלי (לא פורסם, 17.6.02)].

כלומר מדובר בעבירה הפוגעת במדיניות הכלכלית של מדינת ישראל, בשוק העבודה המקומי ובעובדים ישראליים. מדובר בעבירה שנובעת ממניעים כלכליים ולפיכך יש לפסוק עונש מרתיע.

7. בפסקי הדין שניתנו במקרים דומים אישר בית הדין הארצי את גזרי הדין שגזרו בתי הדין האזוריים כאשר גובה הקנס שנגזר בגין העסקת עובד בודד עמד על פחות מ- 20,000 ₪, ראו למשל ע"פ 11534-11-14 **משה אדרי נגד מדינת ישראל** (מיום 28.6.17). בית הדין הארצי אישר את גזר הדין של בית הדין האזורי שגזר קנס בשיעור של 25,000 ₪ בגין העסקת שני עובדים זרים ללא היתר. בהע"ז 42391-12-16 **מדינת ישראל נגד פוגל** (מיום 12.6.17), גזר בית הדין לעבודה קנס בשיעור של 19,000 ₪ על כל אחד מהנאשמים בגין העסקה שלא כדין וקנס בשיעור של 10,000 ₪ על כל אחד מהנאשמים בגין העסקה ללא ביטוח רפואי. באותו מקרה דובר על בני זוג שהעסיקו עובדת ללא היתר. העסקה ממושכת במשך כחמש שנים לסירוגין אשר לפחות חמישה חודשים מתוך התקופה דובר בהעסקה יום יומית לרבות לינה. בענייננו מדובר בתקופה קצרה יותר וללא לינה ולא על בסיס יום יומי.

מתחם הענישה בגין העסקה שלא כדין בנסיבות תיק זה הוא בין 15,000 ל-40,000 ₪.

מתחם הענישה בגין העסקה ללא ביטוח רפואי בנסיבות תיק זה הוא בין 6,000 ל-20,000 ₪.

8. בנסיבות אלה מצאתי לגזור על כל אחד מהנאשמים קנס בשיעור של 15,000 ₪ בגין העסקה שלא כדין וקנס בסך של 7,000 ₪ בגין העסקה ללא ביטוח רפואי. מדובר ברף הנמוך של מתחם הענישה. לנאשמים אין עבר פלילי, הם הודו בהזדמנות הראשונה, התרשמתי שמדובר באנשים נורמטיביים

שהפנימו את חומרת העבירות, מדבריו של הנאשם עלה שהנאשמים מתחרטים על הטעות שעשו והם מבינים את הערכים החברתיים שנפגעו, והם לא מקלים ראש במעשיהם, עם זאת אין להתעלם מהעובדה שמדובר בהעסקה ממושכת במשך שנתיים.

9. כאמור על כל אחד מהנאשמים לשלם קנס בשיעור של 22,000 ₪.

בגין העבירה של העסקה שלא כדין, עבירה על הוראות סעיף 2 (א)(1) ו-(2) לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991 קנס בשיעור של 15,000 ₪. ובגין עבירה בהתאם לסעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991 קנס בשיעור של 7,000 ₪.

לבקשת הנאשמים הקנס ישולם ב 44 תשלומים שווים ורצופים של 500 ₪ כל תשלום (לכל נאשם). התשלום הראשון ישולם ביום 1.11.19 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן. אם אחד התשלומים לא ישולם במועד תעמוד יתרת הקנס שלא שולמה לפרעון מיידי.

כמו כן יחתמו הנאשמים על התחייבות בסך של 116,800 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעו וזאת למשך שלוש שנים מהיום כאמור בסעיף 72 לחוק העונשין - תשל"ז-1977, שאם לא כן יחויבו בקנס של 30,000 ₪. הנאשמים יחתמו על ההתחייבות עד ליום 01.11.2019.

10. הנאשמים מופנים למזכירות בית הדין לקבלת שוברי תשלום וכן לשם חתימה על התחייבות.

11. זכות ערעור כדין.

12. לבקשת ב"כ הצדדים מהיום גזר הדין ישלח אליהם בדואר רשום וכן באמצעות הפקסימיליה.

**ניתן היום, כ"ה אלול תשע"ט, (25)
ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים
ויישלח אליהם.
צבי פרנקל, סגן נשיא**